

Onko uskonnosta yhteiskunnan perustaksi?

Adonis, Ali Ahmad Said Esber, syyrialainen runoilija ja esseisti, on tämän ajan huomattavimpia arabiankielisiä kirjailijoita. Olen kääntänyt nämä hänen ajatuksensa New York Review of Books-lehdessä 16.4.2016 julkaistusta Adoniksen haastattelusta. Haastattelija oli Jonathan Guyer.

Katson, että länsimaisten kirjailijoiden ja taiteilijoiden täytyisi selkeästi asettua Adoniksen ja hänen kaltaistensa tueksi heidän taistelussaan poliittista islamia vastaan. Sitä ei ole tapahtunut. Se on merkillistä ja surullista. Ilman tukea tämä taistelu tulee kääntymään kaikkien, myös lännen, tappioksi.

Adonis kirjoitti: "Luovat yksiöt kuuluvat yhteen ja samaan maailmaan riippumatta siitä, mistä maasta he tulevat tai minne he menivät. He elävät yhteisessä maailmassa tuolla puolen maantieteen, kielien ja kansallisuuksien ---. Tässä mielessä ei ole itää eikä länttä."

Mutta Adoniksen hätähuuto kaikuu kuuroille korville myös - ja etenkin - ns. älymystön keskuudessa. Minulle tänään, Suomessa, poliittisen islamin vastustaminen tarkoittaa myös suurmoskeijan perustamisen vastustamista, sillä suurmoskeija merkitsee segregaaation syventämistä, sharialain ja naisen alistamisen juurruttamista myös pohjoismaihin.

Näin Adonis:

"Jos me emme erota toisistaan sitä, mikä on uskonnollista ja sitä, mikä on poliittista, kulttuurista ja sosiaalista, mikään ei muutu ja arabien alennustila tulee pahe-nemaan. Uskonto on ongelmien juuri. Siksi se on eristettävä. Jokainen vapaa ihminen uskoo mitä haluaa, ja sitä meidän olisi kunnioitettava. Mutta onko uskonnosta yhteiskunnan perustaksi? Ei ole."

"Oletteko lukeneet yhdenkään arabimaan, sen minkään poliittisen puolueen tai ryhmän yhtäkään virallista julkilausumaa jihadistien tekoja vastaan? Eräänlainen hy-

väksyntä vallitsee. Kärsivällisyys on hyväksymistä. Mistään arabimaasta ei tullut yhtäkään protestia. Miten se on mahdollista? He tappavat ihmisiä ja myyvät naisia toreilla. He tuhoavat museoita, ihmiskunnan suurimpia saavutuksia, eikä kuulu yhtäkään protestia, ei ainoatakaan vastalauseita."

"Mutta voin sanoa, että arabit eivät koskaan edisty, mikäli he ajattelevat ja toimivat tässä vanhassa, jihadistisessa, uskonnollisessa yhteydessä. Se ei ole mahdollista."

"Renessanssi vaatii aikaa. Meidän yhteiskuntamme ei ole pystynyt viidessätoista vuosisadassa ensimmäisen islamistisen valtion perustamisen jälkeen saamaan aikaan kansalaisyhteiskuntaa. --- Viidessätoista vuosisadassa. Kuinka voimme ylittää viisitoista vuosisataa viikossa tai parissa, kuukaudessa tai parissa? Silti minä uskon, että se aika on koittava, mutta ei vanhan yhteyden kautta."

"Euroopan kokemat ongelmat voitettiin vasta kun perustettiin uusia yhteiskuntia, jotka eivät olleet missään yhteydessä uskontoon ja kirkkoon. Keskiajalla kirkon oikeusistuimet olivat juuri kuin tämän päivän jihadistit. He tappoivat ja polttivat ihmisiä. Mutta länsi onnistui erottamaan kirkon valtiosta ja luomaan moderneja yhteiskuntia. Me olemme jääneet yhä edelliselle tasolle. Mutta jos kerran länsi onnistui tässä erottelussa, ei ole mitään syytä, mikä estäisi arabeja erottamasta nämä kaksi toisistaan. Taistelemme tämän eron puolesta."